

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/35/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623010746
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mandžák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6623010746.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mandžáka a sudcov A. B. C. a A. B. D., E., B. na verejnom zasadnutí dňa 18. septembra 2024, v trestnej veci obžalovaného A. F. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 9. apríla 2024, sp. zn. 2T/136/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. F. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný A. F. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

od mája 2020 až do súčasnosti, vyjmúc obdobie od 22.06.2020 do 22.06.2021, počas ktorého bol vo výkone trestu odňatia slobody, G. H. I. na iných miestach si ako otec maloletých detí A. J. G., nar. XX.XX.XXXX, K. F., nar. XX.XX.XXXX a A. F., nar. XX.XX.XXXX neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorej rozsah bol určený rozsudkom Okresného súdu Rožňava č.k. 4P/12/2019-68 zo dňa 05.06.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.07.2019 a vykonateľnosť 21.06.2019 tak, že bol zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí A. J. G., K. F. a A. F. výživným vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa podľa osobitného predpisu mesačne, a to na každé dieťa samostatne počnúc právoplatnosťou rozsudku, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred, na účet L. E. K. I. F., K. G. M., N., O. XX, XXX XX H., P.: XXXXXXXX, pričom v období od 01.07.2019 do 06.07.2021 bol evidovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba, v období od 21.07.2021 do 26.09.2021 bol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie s tým, že následne bol pre nespoluprácu s Q. E., R. G. I. F. F. G. z príslušnej evidencie a od 13.03.2023 do 24.03.2023 bol zamestnaný na dohodu o pracovnej činnosti u zamestnávateľa A. – E. R., P.: XXXXXXXX, XXX XX H. XXX, S. za predmetné obdobie dlhuje na výživnom 3242,42 Eur, a uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/65/2019-222, právoplatným dňa 12.05.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To/38/2020 zo dňa 12.05.2020, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, odkiaľ bol dňa 22.06.2021 podmiennečne prepustený na slobodu.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok nepodmiennečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku vo výrokoch o vine a o treste podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 13. mája 2024. Úvodom popísal výrok napadnutého rozsudku a dodal, že dlžné výživné čiastočne uhradil dňa 7. mája 2024 vo výške 800 euro a zostávajúcu dlžnú sumu na výživnom vo výške 2 442,42 euro uhradí do termínu verejného zasadnutia. Záverom prisľúbil, že bude platiť bežné výživné.

Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a oslobodil ho spod obžaloby v zmysle § 285 písm. f) Tr. por., nakoľko zanikla trestnosť činu.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného a poškodeného, prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že považuje napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu za zákonný a správny a navrhol odvolanie obžalovaného v celom rozsahu zamietnuť.

Obhajca obžalovaného naproti tomu poukázal na skutočnosť, že obžalovaný čiastočne, približne v jednej polovici uhradil dlžné výživné k dnešnému dňu a z tohto dôvodu navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a upustiť od uloženia ďalšieho trestu, a to s poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/65/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 12.05.2020 sp. zn. 5To/38/2020, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest vo výmere 28 mesiacov, ktorý považuje pre prevýchovu obžalovaného za dostatočný.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a o treste, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že okresný súd pri dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní o jeho vine v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým podstatným hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne teda vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku uznal za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák.

Krajský súd sa, čo do viny, v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v tomto smere v podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na strane č. 3 odsek posledný a strane č. 4 odsek 1, odsek 2 a odsek 3. Považoval však za potrebné reagovať v rámci odvolacieho konania aj na odvolacie námietky obžalovaného, ktoré ale nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výroku o jeho vine. Obžalovaného, ako správne uviedol okresný súd, zo skutku jednoznačne usvedčila jednak jeho vlastná výpoveď, výpovede ďalších svedkov ako i pripojené rozsudky a listinné dôkazy. Krajský súd potom nemá žiadne pochybnosti o správnosti záveru okresného súdu, že obžalovaný svojím konaním jednoznačne naplnil po objektívnej i subjektívnej stránke všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu kladeného mu za vinu. Obžalovaný sa síce domáhal, aby mu bola zo strany súdu poskytnutá lehota na zaplatenie dlžného výživného. Túto možnosť a dobrodenie, ktoré mu krajský súd poskytol, keď verejné zasadnutie zo dňa 10. júla 2024 odročil o viac ako dva mesiace na deň 18. september 2024 práve za účelom, aby mal obžalovaný dostatok času na zaplatenie dlžného výživného, si obžalovaný nevážil a dlžné výživné neuhradil. Pokiaľ teda obžalovaný túto šancu ponúknutú mu zo strany súdu nevyužil, nemohol krajský súd inak, len jeho odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že tento je jednoznačne zákonný a primeraný. Krajský súd má za to, že okresný súd u obžalovaného pri ukladaní trestu zohľadnil všetky skutočnosti ako mu to ukladá Trestný zákon, existenciu a pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, okolnosti konkrétneho prípadu, i osobu obžalovaného a jeho doterajší život, ako i možnosti jeho prevýchovy a nápravy a v podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na strane č. 4 odsek predposledný, odsek posledný a strane č. 5 odsek 1, odsek 2. Len pre úplnosť krajský súd zdôrazňuje, že podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na 1 rok až 5 rokov. Vychádzajúc z uvedeného má krajský súd za to, že okresným súdom uložený trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 rok je potrebné považovať nielen za zákonný, ale i trest primeraný spĺňajúci všetky atribúty individuálnej i generálnej prevencie. To, že obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je odôvodnený skutočnosťou, že prečinu sa dopustil v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia, toto je v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. dané tým, že pri obžalovanom ide o páchatela, ktorý bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním posudzovaného prečinu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného v súlade s ust. § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.